

Çocuklarına Okul Tuvaletlerinin Eskimiş Musluklarından Su İçiren Bir Toplum Olarak mı Kalacağız?

2025 Türkiye'si Bu mu?

Prof. Dr. Aydemir Ölmez'in uyarıları gündeme bomba gibi düştü.

Yazihanhaber.com'da yayınlanan köşe yazısında Ölmez, "Türkiye'nin ekonomisi her çocuğa temiz su ve bir öğün sıcak yemek sağlayacak güçte."

"Çocuklara Tuvalet Suyu İçirmek Mi, 2025 Türkiye'si Bu Mu?"

Yazihan'da yeni eğitim-öğretim yılı başlarken, Prof. Dr. Aydemir Ölmez'in uyarıları gündeme bomba gibi düştü. Yazihanhaber.com'da yayınlanan köşe yazısında Ölmez, "Çocuklarımız tuvaletlerdeki musluklardan su içmemelidir" diyerek hem ailelere hem de yetkililere seslendi.

"EKONOMİMİZ O SEVİYEYE GELDİ, AMA GÖRMEZDEN GELİNİYOR"

Tıp profesörü Ölmez'in en çarpıcı çıkışı ise Türkiye'nin ekonomik gücüne ilişkin oldu: "Ülkemizin geldiği nokta, ilköğretim çağındaki her çocuğa bir öğün sıcak yemek ve içilebilir temiz suyu sağlayabilecek seviyededir. Bunun siyasi saiklerle görmezden gelinmesi anlaşılabilir değildir."

AİLELER, ÖĞRETMENLER, YEREL YÖNETİCİLER...

Ölmez, sorumluluğun üç kolda olduğunu vurguladı:

Aileler çocuklarına temiz içme suyu alışkanlığı kazandırmalı,

Okul yöneticileri sağlıklı içme suyu düzeneklerini kurmalı,

Yerel yöneticiler ise temiz içme suyu ve sıcak yemek

teminini bir öncelik olarak görmeli.

MİLLİ EĞİTİM'E ÇAĞRI

"Çocuklarımız bizim geleceğimizdir" diyen Prof. Dr. Ölmez, Milli Eğitim Bakanlığı'nı da doğrudan göreve davet etti: "Eğitim sadece ders kitabıyla olmaz. Sağlıklı nesil yetiştirmek, eğitimin ayrılmaz bir parçasıdır."

GÖZLER YETKİLİLERDE

Yeni eğitim dönemi başlarken, Prof. Dr. Ölmez'in bu uyarıları hem Yazıhanlı ailelerin hem de tüm Türkiye'nin gündemine oturdu. Artık top Milli Eğitim'de, yerel yönetimlerde ve karar vericilerde.

Çocukların sağlığı, hiçbir siyasi tartışmanın gölgesinde kalmamalıdır.

YAZIHANHABER.COM

**KÜLTÜRDEN
SİYASETE,
GEÇMİŞİN İZİNDEN
BUGÜNÜN
NABZINA ANLIK
TAZE
ONLINE HABERLER**

Görüntülü Haberlerimiz

youtube.com/YAZIHANTV

**Kötüler,
Kendilerine
Tahammül
Edildikçe daha
çok azarlar**

LEV TOLSTOY

Yama Dağları'nda Arıcılığın Zor Yılları

ARICILIK NEDEN GELİŞMİYOR

Barış Ölmez

Malatya, Sivas, Erzincan ve Tunceli arasında uzanan Yama Dağları, zengin florası ve serin yaylalarıyla uzun yıllardır arıcılık için önemli bir merkezdi. Ancak bölge son yıllarda ciddi sorunlarla karşı karşıya.

Geleneksel üretim yapan Arguvanlı arıcı Mehmet, "Yama suyu azaldı, ormanı yok etmişler, kayalık kıraç bir yer olmuş. Arı verimi düşük" diyerek bölgedeki değişime dikkat çekiyor. Mehmet'e göre, Yama'nın arka tarafındaki Divriği Mursal köyü ise hâlâ suyu ve çiçeği bol bir alan; bu nedenle verimin yüksek olduğu yerler daha kuzeve kavıyor.

İklim dengesi bozuldu

Arıcı Mehmet, iklim değişikliğinin etkilerini de şöyle özetliyor: "1999 depreminden bu yana dört mevsim ikiye düştü. Kuzey yağışlı, güney makilik ve kurak. Zamansız soğuk, aşırı sıcak, fırtına ve yağış doğadaki tüm dengeleri altüst etti."

Gerçekten de arıcılık açısından en kritik nokta olan çiçeklenme takvimi, son yıllarda hem kısaldı hem de düzensizleşti. Bu da arıların yeterince nektar bulamamasına, dolayısıyla bal veriminin düşmesine yol açıyor.

Şekersiz bal azalıyor

Mehmet, "Arı her dağda, taşta var, devam ediyor ama şekersiz bal çok azaldı. Şeker veren arıcı zengin oluyor, vermeyen sürünüyor" diyerek bir başka sorunu dile getiriyor. Üretim maliyetlerini düşürmek için bazı üreticilerin şeker takviyesine yönelmesi, piyasada doğal balın saygınlığını zedeliyor.

Yama balı için yol ayrımı

Bir zamanlar doğallığıyla öne çıkan Yama balı, bugün hem doğa tahribatı hem de piyasa koşullarındaki den-

gesizlikler nedeniyle zorlu bir dönemden geçiyor. Bölgedeki üreticilerin dile getirdiği sorunlar çözülmediği takdirde, Yama Dağları balı çevredeki Refahiye ve Munzur örneklerinde olduğu gibi bir marka değerine kavuşmakta zorlanacak.

**Remzi
Kokargil**

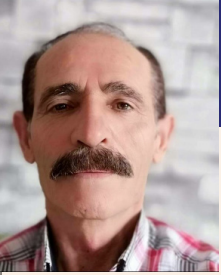
Yazar Remzi Kokargil YazıhanHaber için Yazdı

MALATYA SUSKUN.. DURGUN ve YORGUN..

Malatya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Malatya merkez okullarında bitirdi. Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarımsal Me-kanizasyon bölümünden mezun oldu. Millî Eğitim Bakanlığına bağlı, Van Saray İlçesi Örenburç İlköğretim oku-lunda 5 yıl ilköğretim öğret-menlik yaptıktan sonra; Tarım ve Orman Bakanlı-

ğı; Kayseri İl Tarım Müdür-lüğünde Ziraat Mühendisi olarak çalıştı. Malatya Meyvecilik Araş-tırma Enstitüsü Müdür-lüğünde, Araştırmacı mühendis olarak halen devam etmektedir. Ziraat ve Meyvecilik ala-nında çeşitli kongrelerde sunu ve uluslararası pek çok dergide bilimsel ma-kalesi yayınladı. Yazarın Kitaplarından aldığı geliri Öğrencilere bağışladığı ve bu nedenle Malatya Valiliği tarafın-dan ödüllendirildiğine ilişkin haberimiz 17. Sayı-mızda yayınlanmıştı.

Yazarın Kitapları	Yayınevi	Yıl
1-İstasyon Yazıları (Deneme)	Kutlu Yayınevi	2024
2-Ver Elini Mavi Dağları Yurdumu (Doğa-Öykü)	KDY	2025
3-Yüzbaşının Kızı (Roman)	-	2025

**ARGUVANLI MEHMET
ORHAN**

ESKİDE KALDI

Gülüşlerim...
Baharlarım...
Yük taşıyan,
Ter döken
Elim, ayağım...

Sabahladığım
Soğuk Yama
dağlarında..
Arının balı bile
Yetmedi özlemime...

Özlerken
Tarhana çorbasını,
Arılıkta
Yapayalnız kaldığım
Uykusuz geceleri
Unutmadım...

İstersen
Al eline sazi...
Bir de
Arguvan havası çal...
Bir daha söyle:

Ne güzeldi
Karlar, kışlar...
Sobada tezek...
Mangalda köz...
Peynir, çökelik...

Varsa, tamam —
Saç ekmeği hazır!
Ahırda eşek, inek...
Samanlık dolu...

Evler kerpiçten...
Üşümek yok,
Aç kalmak da yok...

Hadi gel,
Çalıp söyleyelim.

Bak —
Ölen öldü,
Kalan kaldı...

Şimdi bunları unut...
Kalk hele, kalk...
Yaşadığın cennet
Bugün yok artık!

Malatya sokaklarında do-laşırken, hangi evin yüzüne baksam, hiç birinin ağzını bıçak açmıyor. . . Suskun, durgun ve yorgunlar. 6 Şubat 2023'te Kahramanma-raş'ta meydana gelen 7,7 ve 7,6 büyüklüğündeki iki deprem, sadece Kahramanmaraş'ı değil; on bir ili etkilemişti. Evler yıkılmış, iş yerleri zarar görmüş, altyapı hizmetleri kullanılamaz hâle gelmişti. Resmî rakamlara göre 53.537 kişi hayattan koparken, 107.213 kişi yaralanmış; geride kalan binlerce, milyonlarca insan ise sevdiklerini, ailelerini, komşularını kaybet-menin acısını derinden yaşamışlardı. Niyetim, yaşamış olduğumuz tarifi imkânsız acıyı hatırlat-mak değil. Belki yaşamış oldu-ğumuz acıdan kalan ve ondan kaynaklanan bir başlık bu. . .

İki yılı aşkın bir zaman geçti halen her yerde enkaz, her yerde inşaat bütün hızıyla sürüyor. Şehirdeki bu şantiye tablosu öyle gösteriyor ki; daha uzun bir süre devam edecek. Kepçeler şehrin altını üstüne getirirken, Kamyonlarda sürekli hafriyat taşıyor. Kamyonlar hafriyatı götürürken cadde ve sokaklara da döke döke taşıyorlar. Her yer toz. Tozdan göz gözü görmüyor. Uzaktan şehre baktığımda şeh-rin üstü tozdan bir sis kaplamış gibi görünüyor. Yol boyu evlerin, ağaçların, dü-kânların üstlerini toz kaplamış. Ne yazık ki bu tozu orada oturan veya yolu oradan geçen insanlar yutuyorlar. Bu da hastalık ve nefes darlığına yol açıyor. Günün hangi saati olursa olsun, hızlı giden arabaların rüzgârı, yerdeki tozları savururken; dışarıda yürüyen insanlara acı-yarak bakarım. Bu yüzden kendi aracımla bu gibi yerlerde yavaş gitmeye gayret ederim. Devletimiz var gücüyle çalışıyor. İster hükümet yetkilileri, ister ye-rel yöneticilerimiz ellerinden ge-

len bütün gayreti gösteriyorlar. Neden? bu kadar bu uzadı diye zaman zaman eleştirdiğimizde oldu. Ancak insaflı olup facianın büyüklüğünü düşündüğümüz-de, onlara da hak vermemek mümkün değil.

Toplu konut inşaatları hız

bahçede bir gün önceden gider, toprakla ve bitkilerle bir süre uğraşır orada kazandığım pozitif enerji ile ertesi günkü ameliyata girerdim. Bunun çok faydasını gördüm. Demişti.

Doğru söze ne denebilir ki. Gü-nümüz dijital teknolojinin esiri

kesmeden devam ediyor. Şehrin doğusundan batısına kadar, özellikle güneye baktığımda; uçlarını göğe salmış, modern ve mutlu yaşamak arzusundaki konutlar sahiplerini bekliyorlar. Kendimi bildim bileli apartman ve özellikle site tarzı toplu konut-ları hiç sevmedim. Bana göre bu tür yapılar insanın doğasına ters. Kaldı ki bilimsel araştırmalar her canlı gibi insanında tabiatla iç içe olması gerektiğini söylüyor. Araştırma hastanesinde genel cerrah olan profesör dostum anlatıyor. Üniversite yönetimi kendi personeli için çevre yolunun altında boş bir sahada 100 metrekairelik hobi bahçeleri yaptı. Personele kira karşılığı verilen bu küçük bahçelerde boş yer kalmadı. Herkes bu yüz metrekairelik minik bahçe-lerde neler ekmediler ki. Gidip orada kahvaltı yapanlar, sedir bostan ekenler, minyatür ağaç dikenler; bunların budamasıyla, sulamasıyla uğraşanlar aile-cek mutlu olurlardı. Benimde orada minik bir bahçem var. Her fırsatta oraya gideriz. Zamanı-mız müsaitse sabahdan gider, akşam geç saatlere kadar orada iyi vakit geçirirdik. Ben en ağır ameliyatlara girmeden önce, o

olmuş yavrularımızı doğayla tanıştırmak lazım. Zira çocuklar ne bir makine parçası, nede elektronik eşya. Onlar doğanın bir parçadır. Doğayla iç içe yaşa-malıdırlar.

Ah! Ne olaydı bizimde büyük bir bahçesi olan bir evimiz, içinde havuzu, salıncağı olsun. Küçük bir kuzum, birde horo-zum, yağmur kokusu dolsun odama, hafif hafif esen rüzgârın sesi uğuldasın penceredim, ağaçların yaprakları nazlı nazlı hışırdsın. İşte bu özlemle doğa ve Anadolu konulu bir kitap bile yazdım. “Ver. . . Elini Mavi Dağları Yurdumun” kitabını okudukça Anadolu kırlarına, dağlarına veya köylerine gidiyorum. Bazen tepede yalnız bir ağacın mis gibi meyvesini yiyiyorum. Bozkırda bir köyde misafir olur, ocakta pişen aşı yer, sonrada damda yatarken, yıldızların gülücükleri-ni seyrederek gibi olurum.

Depremle yerle bir olmuş bir şe-hirde, kış gelmeden çadırlardan, konteyner kentlerden kurtulup blok bir konuta kavuşma reali-tesi dururken, ben de nelerden bahsediyorum.

Tüm muhteşem hikâye-ler iki şekilde başlar. Ya bir insan bir yolculuğa çıkar, ya da şehre bir yabancı gelir.. Çocukluk günlerini benim gibi; içinden tren geçen kasabalarda yaşayanlar, gecenin sessizliğini delip geçen, tren düdüğlerinin evlerdeki yankısını unutamazlar.

KÜNYE

SAHİBİ VE GENEL YAYIN YÖNETMENİ
ZEKERİYA KÖSEOĞLU

SAYFA SEKRETERİ Barış Ölmez

Facebook.com/haberyazihan

Youtube.com/@yazihantv

INSTAGRAM: @yazihan_haber

EMAIL: haber@yazihanhaber.com

twitter X: Yazihanhaber

EMAIL2: haberyazihan@gmail.com

Adres: Doğu Mahallesi Demokrasi caddesi NO: 46 Yazihan / Malatya

Baskı: Genç Ofset Süzgül Sokak No: 18 Altındağ / Ankara

Tarımda Gençlerin Oranı Sadece Yüzde 5

Şemsi Bayraktar, tarımda gençlerin oranının sadece yüzde 5 olduğunu açıkladı. Ancak 22 yıldır TZOB Başkanlığını kimseye bırakmayan Bayraktar'ın bu açıklaması, "Gençlere fırsat vermeyenlerin gençleri eleştirmesi" tepkisine yol açtı.

HABER MERKEZİ

Üreticilerin yüzde 35'inin 65 yaş üzerinde olduğu bilgisini veren Şemsi Bayraktar, "Yüzde 35'i ise 50-64 yaş aralığındadır. 18-32 yaş arası genç çiftçilerimizin oranı ise sadece yüzde 5'tir. Bu durum, gençlerimizin tarımdan ve kırsal yaşamdan hızla uzaklaştığını gösteriyor" dedi.

Kadın çiftçilerin yaş ortalamasının 61 olduğunun altını çizen Bayraktar, kadınların tarımda daha aktif rol alması için desteklerin artırılması gerektiğini belirtti.

Kırsal nüfusun ekonomik, sosyal ve

eğitim imkânlarının kısıtlı olması nedeniyle her geçen yıl azaldığının altını çizen Bayraktar, yaklaşık 30 yıldır çocuk doğmayan, kışın tamamen boşalan ve bekçilerle korunan köyler olduğunu vurguladı.

2024 yılında 18-24 yaş arası çiftçi sayısı yüzde 6 oranında, 33-49 yaş arası çiftçi sayısı ise yüzde 4 oranında azaldığını söyleyen Şemsi Bayraktar, "Evlenme çağına gelen gençlerimiz, kentlerde asgari ücretle çalışmayı köyünde çiftçilik yapmaya tercih eder hale geldi" ifadelerini kullandı.

Kısa..Kısa..

** Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan Malatya'da miting yaptı. Erdoğan'ın mitingde partisine katılımlara rozet takacağı iddia edilse de program 6 Şubat depreminde evleri yıkılan ve hak sahibi olarak tespit edilen vatandaşların konutlarının anahtar teslim töreni olarak tamamlandı. Cumhurbaşkanı canlı bağlantılarla Adıyaman, Kahramanmaraş ve Hatay Valileri ile görüntülü olarak görüştü.

** Yazıhan Kaymakamı Osman Kurt Muhtarları toplantıya çağırarak yerel yöneticiler ve mülki idare amirleriyle bir araya getirdi. Köylerin sorunları ve taleplerinin ele alındığı toplantıda Kurt'un talimatıyla resmi kurum temsilcileri vatandaşların talep ve önerilerini not aldı.

**Yazıhan kaymakam'ı Osman Kurt Yeni Eğitim Öğretim dönemine başlayan okulları denetledi. Okulun ilk gününde öğrencilerle birlikte zil çalan Kurt, Okul Bahçesine fidan ekti. Kaymakam Osman Kurt, Eğitim öğretim döneminin hayırlı olmasını diledi.

** Malatya Büyükşehir Belediye Başkanı Sami Er, susuzluk sorununa el attıklarını yakın zamanda il genelinde su sorunu yaşanmayacağını belirtti.

Albümden Kalanlar

1977 - Yazıhan Ortaokulu Öğrencileri

HALİT ALPASLAN,

POLAT ASLAN,

RIFAT ATEŞ

(OTURANLAR)

AHMET BÜYÜKKAYA,

AHMET YETER,

EROL KÖSE

HALİT ALPASLAN'IN ALBÜMÜNDEN

0530 647 4033

KEBAP

ADA

MANGALDA

YENİR

Şatolar

(Bir Bakos Ailesi)

Halit ALPASLAN

Drejan aşireti Bakoslar kabilesi mensubu Şatolar ailesi, kış mevsimini asıl yaşam alanları olan Yazıhan Gövük köyünde, yaz mevsimini ise Hekimhan Yama Dağı yaylalarında hayvancılık yaparak yarı göçebe halde yaşayan bir ailedir. Bölgede üst üste birkaç yıl yağış olmaması sebebiyle yaşanmış olan kıtlık sonucu zor duruma düşmüşler, geçim kaynakları olan hayvanlarını besleyemez duruma gelmişler ve arayış içerisine girmişlerdir. 1928 yılında girdikleri bu arayış onları aynı kabileden akrabaları olan Husso (Yağyemez) ailesi ile birlikte Hekimhan ilçesi Köylü Köyüne göç etmek zorunda bırakmıştır. Hayvanları ile sıkıntılı bir yolculuk sonucu gittikleri bu köyde, köy halkının yardımlarıyla kışı orada geçirmişler.

Ancak bölgede yaşanan zor kış şartları nedeniyle hayvanlarının büyük bir kısmını açlık ve soğuk yüzünden kaybetmişlerdir. Yaz mevsiminde kalan hayvanları ve aileleri ile birlikte tekrar Yama Dağı yaylalarına geri dönmüşler ve yaz mevsimini orada geçirdikten sonra Yağyemez ailesi onlardan ayrılarak Gövük köyüne göç etmiş, Şatolar ise iki kardeş sonradan Alpaslan soyadını alacak olan Awi Şote (Abdullah Alpaslan) Dizzi Şote (Halit Alpaslan) Ve bacıları Zewe (Zeynep Kalkan) kışı geçirmek için Yama Dağından gelerek Sivas-Malatya sınırında Türkmen köyünün Sağırlar mezrasına yerleşirler. Birkaç yıl yaz mevsimini Yama Dağlarında, kış mevsimini bu köyde geçirirler. Bu bölgenin hayvancılık için uygun olduğuna karar verirler ve tam olarak yerleşmek için Hekimhan ilçesi Yeşilkale (Ginili/Gınnıyon) köyünde Çelebi Ailesinden arazi satın alırlar. Daha sonra bu arazi alım satımı ile ilgili bölgede güçlü konumda olan Çelebi Ailesi ile büyük sıkıntı yaşamalarına rağmen pes etmemişler. Bu arazi husumetini Drejan Aşireti'nin ileri

gelenlerinin da arabulucu olmaları sonucu uzun uğraşlar sonucu çözmüş ve bu köye yerleşmişler.

Bu köy, Dersim Bölgesinden Kaçarak gelen üç kardeş tarafından 1700 lü yıllarda kurulmuştur. İki tane akarsuyu olan, arka tarafı hayvan otlatmak için uygun dağlarla çevrili, bol miktarda da tarıma uygun arazisi olan bir köydür. Bölgenin ağır kış şartlarından olsa gerek; köyün mimari yapısı alt kat taş duvarlardan, üst kat kerpiçten yapılan, alt kat hayvanlar için üst kat insanların yaşamı için yapılan iki katlı evlerden oluşmuştur. Şatolar da arazi sahibi olduktan sonra; bu mimariye uygun evler yaparak yerleşik hayata geçmişlerdir.

Bölgenin ağır kış şartlarından olsa gerek; köyün mimari yapısı alt kat taş duvarlardan, üst kat kerpiçten yapılan, alt kat hayvanlar için üst kat insanların yaşamı için yapılan iki katlı evlerden oluşmuştur.

İlk dönemler hayvancılık yaparak geçinen Şatolar zamanla tarım yapmayı iyi

bilen köy halkından bölge iklimine uygun sebze, meyve ve tahıl ürünleri yetiştirmeyi öğrenmişler.

Tarım toplumuna geçmeyle birlikte beslenme şekil-

leri de değişime uğrar. Hayvan ürünleri ile birlikte sebze-meyve de sofralarında yerini alır. Yaz mevsiminde kendi yetiştirdikleri taze sebze ne meyveleri tüketirken. Kış mevsiminde tüketmek için de sebze ve meyveleri işlemeyi

öğrenirler. Bunlar; sebze ve meyve kurutmak, dut pekmezi yapmak, pestil yapmak, salça yapmak, turşu yapmak, yabani meyvelerden toplayarak kurutup kış mevsiminde tüketmek.

Bölgenin etnik ve mezhepsel yapısının farklı olması zamanla yaşamlarını etkileyecektir. Evlenme yaşına gelen gençleri farklı arayışlar içine girecekler, bu sorunu kendi içlerinde akraba evliliği yaparak, uzak olmasına rağmen kendi aşiretinden kız alıp kız vererek, yada çevre köylerde aynı etnik ve mezhepsel benzerliklerle uygun olan ailelerle çözmeye yoluna gitmişler. Düğün, nişan, başlık parası almak gibi geleneklerini uzun yıllar devam ettirmişlerdir. Drejan Aşiretinin

geleneklerine uzun yıllar bağlı kalmışlardır.

Cenazelerini gömerken o dönemin imkanlarından da olsa gerek bulundukları yere gömmüşlerdir. Bu konuda hiçbir dinsel inanç ayırımına gitmemişlerdir. Halen bu davranış biçimini sürdürmektedirler. Bunun nedeni kendilerini belli bir yere ait hissetmedikleri için olabilir.

Bölgeden 1936 yılında demiryolu hattı geçer. Köyün yakınlarında kurulan Uluğün tren istasyonunda iş bulup çalışmaya başlarlar. Bu hayvancılık, tarım ve de-

miryolu işçiliği onların yaşam standartlarını yükseltmeye başlar ve yavaş yavaş şehir hayatına geçmelerini sağlar. Önce Malatya Yeşiltepe Tektut civarı ve Yeşil Kaynak mahallesinde arsa alıp ev yaparak toplu şekilde yaşarlar. Şehir hayatı ile birlikte çocuklarını okutmaya başlarlar. Köyde ilkokuldan sonra okul olma-

dığından, okuyan çocuklar akraba yanında okurlar. İlk kuşakta istenilen düzeyde olmasa da şehre gelen ikinci kuşakta okuyarak hayatını kazanmalar olur.

Zamanla farklı şehirlere göçler başlar. Şatolar, aşiretlerinden ayrı bölgede yaşamalarına rağmen her anlamda aşiretsel bağlarını koparmamış düğün, nişan cenaze gibi ritüellerde birlikte hareket etmişlerdir. Ancak hayatın olağan akışı gereği yaşadıkları bölgenin gelenek göreneklerini, beslenme şekillerini, yöresel şivelerini de öğrenmişlerdir. Halen Yeşilkale köyünde yazlık evi

olanlar, tarım işi ile uğraşanlar vardır.

Şatolar, yaklaşık yüz yıl önce başladıkları bu göçten şimdiye kadar beş kuşak çoğalarak 150 haneye ulaşmış, dünyanın ve yurdun çeşitli yerlerinde yaşamlarını farklı şekilde yürütmeye devam etmektedirler.